

Тѣ посочили гдѣ сж били момчетата, гдѣ турския аскеръ и гдѣ е надналъ тежко раненъ Стефанъ Караджа, останалъ на полесражението, а после откаранъ въ Търново. Мѣстото е тъкмо на изтокъ до въздигнатия въ последствие паметникъ, долу при дерето, въ началото на горичката, на единъ вѣковенъ джбъ, който и днесъ стои, за да спомня героичното сражение презъ кървавата 1868 година. Въ самото дере се намѣрили чловѣчески кости, които навѣрно сж отъ убититѣ въ историческата битка. Следъ завръщането си Беязовъ докладвалъ за наученото и чутото отъ очевидцитѣ на другитѣ настоятели отъ опълченското д-во „Левъ“ въ Севлиево, които въ заседание съ протоколъ № 20, решили: 1. Да се празнува деньтъ 9 юлий всѣка година на лобното мѣсто „Канлж-дере“ — („Кървава рѣка“, „Кървавъ долъ“); 2. да се натовари петочленна комисиия, която да има грижата за събиране помощи и пожертвувания отъ близкитѣ села въ околността, нуждни за тържественото отпразднуване на тоя празникъ, въ честь на битката и войводата Караджата; 3. натоварва се настоятелството съ грижата за тържественото чествуване на празника; 4. да бждатъ обличани 10—15 момци въ униформа на възстаницитѣ, които начело съ опълченското знаме да присѣтствуватъ на тържеството. Отъ следната година, на 9 юлий дружеството редовно взе-